

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра туристичного та готельно-ресторанного бізнесу

Управління туризму, рекреації та курортів

Одеської обласної державної адміністрації

МАТЕРІАЛИ

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
студентів, аспірантів та вчених**

**«ТУРИСТИЧНИЙ ТА ГОТЕЛЬНО-
РЕСТОРАННИЙ БІЗНЕС:
СВІТОВИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ ДЛЯ УКРАЇНИ»**

10 квітня 2019 року

м. Одеса

Одеса – 2019

УДК 338.488.2:640.4

L 83

P 58

Редакційна колегія:

Давиденко І. В. – к.е.н, доцент, завідувач кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу ОНЕУ;

Галасюк С. С. – к.е.н., доцент кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу;

Нездоймінов С. Г. – к.е.н., доцент кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу;

Семенов В. Ф. – д.е.н., професор кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу;

Лебедєв І. В. – д.е.н., доцент кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу;

Михайлюк О. Л. – к.е.н., доцент кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу;

Герасименко В. Г. – к.е.н., професор кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу;

Іванов А. М. – к.е.н., доцент кафедри туристичного та готельно-ресторанного бізнесу.

Відповідальна за випуск: к.е.н., доцент **Галасюк С.С.**

Дане видання містить матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та вчених «Туристичний та готельно-ресторанний бізнес: світовий досвід на перспективи розвитку для України» (10 квітня 2019 року, м. Одеса).

У збірник увійшли матеріали кругового столу, проведеного серед науковців, та секцій конференції: «Сучасні тенденції розвитку туристичного та готельно-ресторанного бізнесу», «Організаційно-економічні аспекти функціонування підприємств сфери туризму та гостинності», «Регіональні проблеми розвитку туристичного та готельно-ресторанного бізнесу», «Управління туристичним та готельно-ресторанним бізнесом: історія та сучасність», «Використання сучасних інструментів маркетингу в туристичному та готельно-ресторанному бізнесі», «Рекреаційний та екологічний аспекти розвитку туристичного та готельно-ресторанного бізнесу», «Впровадження інноваційних технологій у сучасному туристичному та готельно-ресторанному бізнесі».

Видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів вищих навчальних закладів, які навчаються за спеціальностями «Туризм» та «Готельно-ресторанна справа».

Усі матеріали публікуються в авторській редакції.

Туристичний та готельно-ресторанний бізнес: світовий досвід та перспективи розвитку для України: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів, аспірантів та вчених (м. Одеса, 10 квітня 2019 р.) / Одеський національний економічний університет. – Одеса: ОНЕУ, 2019. – 881 с.

© Одеський національний економічний університет, 2019

© Колектив авторів, 2019

Демченко Л. О. СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК МУЗЕЇВ-СКАНСЕНІВ В УКРАЇНІ.....	731
Дроздовський Д. А. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПЛЯЖНО-КУПАЛЬНОГО ТУРИЗМУ В ОДЕСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	734
Клюс І. Г. ПРОБЛЕМИ ЗАБУДОВИ ПЛЯЖНОЇ ЗОНИ ОДЕСИ.....	738
Мазурець Р. Р., Шевчук О. В. ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ САДИБ СІЛЬСЬКОГО ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	741
Максименко В. С. ОЗНАКИ, ТЕНДЕНЦІЇ І ПРИНЦИПИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В СВІТІ.....	744
Мельничук Ю. О. РОЗМІЩЕННЯ АТРАКЦІЙ В ЗЕЛЕНІЙ ЗОНІ ПРИМОРСЬКОГО РАЙОНУ М. ОДЕСИ.....	749
Монастирський Р. О. ЕКОЛОГІЧНИЙ ТУРИЗМ НА ПРИРОДНИХ ТЕРИТОРІЯХ СВІТУ, ЩО ОСОБЛИВО ОХОРОНЯЮТЬСЯ.....	754
Незгазинська А. С. ПРОБЛЕМИ ЗАБРУДНЕННЯ ДНІСТРА.....	759
Остапенко А. А. ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ.....	762
Решетник К. С. ПЕРСПЕКТИВИ СОЗДАНИЯ ЭКООТЕЛЕЙ.....	767
Рудь В. В. «ЗЕЛЕНИЙ» ТУРИЗМ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ.....	771
Сироткіна В. О. ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СМІТТЄЗВАЛИЩ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	775
Шаламай Т. О. ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ РИСКИ ПУТЕШЕСТВИЙ В АНТАРКТИДУ.....	779

**СЕКЦІЯ 7.
ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У
СУЧАСНОМУ ТУРИСТИЧНОМУ ТА ГОТЕЛЬНО-
РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ**

Антошко А. П. НОВІТНІ ВИДИ ТУРИЗМУ.....	783
Балабан І. Г. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ВИДІВ ТУРИЗМУ.....	787

Рудь В. В., гр. Т-405
Одеська національна академія харчових технологій
Науковий керівник – д.е.н., професор кафедри
туристичного бізнесу і рекреацій
Добрянська Н. А.

«ЗЕЛЕНИЙ» ТУРИЗМ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМ РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

«Зелений» туризм, як компонента стратегії диверсифікації господарської діяльності суб'єктів аграрного сектору, спроможний забезпечити вирішення проблем зайнятості сільського населення, підвищення рівня доходів агровиробників, раціонального природокористування та охорони довкілля [1].

Соціальний і економічний розвиток туризму, в тому числі «зеленого», збільшення його популярності є актуальним, оскільки сприятиме зростанню державного бюджету та зайнятості населення, підтримання високого рівня життя населення, підвищенню рівня освіти, впровадженню нових засобів поширення інформації, створенню передумови для поліпшення платіжного балансу країни, розвитку територій та інших галузей економіки України [2].

Проте ряд важливих проблем формування стабільного та ефективного розвитку «зеленого» туризму ще не отримали належного розв'язання. Подальшого дослідження потребують питання, пов'язані з розвитком ефективного механізму економічних відносин між туристичними підприємствами, туроператорами, турагентами та органами державної влади. Вирішення вище зазначених проблемних питань потребує комплексного підходу, спрямованого на підвищення розвитку «зеленого» туризму.

Отже, науково – практичне значення та практична цінність, поряд з недостатньою глибиною вивчення проблеми, зумовили вибір цієї тематики і вимагає продовження дослідження [3].

Основними показниками змін у динаміці є революційні та кризові події: 2004 рік - Помаранчева революція, 2007-2009 роки - фінансова криза, 2013-2014

роки - Революція Майдану. Саме це є причиною спаду активності туризму, а особливо іноземних гостей. У 2003 році спостерігається різкий спад через Помаранчеву революцію і до 2016 р. кількість продовжувала зменшуватися у зв'язку з нестабільною політичною та економічною ситуацією. Кількість туристів прямо пропорційно залежить від економічно-політичної ситуації в приймаючій країні. У 2014р. почалися терористичні дії на території України, тому спад спостерігався по всій території України. Після 2014 року йде повільний зріст, туристична ситуація 2017 року дає привід стверджувати про продовження даного процесу. Для туристів безпека та сервіс – найважливіше. 2016 рік відзначився тим, що представниця України Джамала приймала участь у пісенному конкурсі «Євробачення - 2016», тим самим прославив країну на всю Європу, з урахуванням цього почала збільшуватися кількість туристів [4].

Отже, є реальні та потенційні можливості вважати «зелений» туризм як стратегічний напрям соціально – економічного розвитку, що забезпечить підвищення рівня доходів населення сільських територій та зменшення безробіття на селі.

Незважаючи на потужний потенціал здійснення «зеленого» туризму в області, характерними ознаками на сучасному етапі його розвитку є несистемний характер, низький рівень інформаційно-консультаційного забезпечення, відсутність профільних об'єднань, які акумулюють весь спектр «зелених» послуг та займаються стратегічним плануванням розвитку даної сфери. Зелений туризм за своїми характерними особливостями є специфічною формою особистого селянського господарювання, не потребує державної реєстрації, здійснюється, переважно, фізичними особами та постає перспективним джерелом формування доходів домогосподарств [5].

Важливим аспектом організаційного та правового забезпечення «зеленого» туризму має стати категоризація суб'єктів надання туристичних послуг. В Україні категоризацію зелених садиб здійснює спілка сприяння розвитку «зеленого» туризму в Україні в рамках програми добровільної категоризації у сфері «зеленого» туризму «Українська гостинна садиба»

(«ukrainian guest house»). Дана програма передбачає чотири категорії зелених садиб: базова категорія - садиба відповідає мінімальним вимогам щодо міст розміщення туристів; I категорія - садиба відповідає встановленим вимогам оснащення території, паркування автотранспорту, мінімальних площ кімнат та санітарно-технічних приміщень; II категорія – садиба відповідає вимогам I категорії та включає наявність світової вивіски, окремого входу для гостей, дитячого майданчику, мережі Інтернет; III категорія – самий високій рівень послуг – садиба відповідає вимогам II категорії та додатково включає: наявність басейну, гаражу, телевізору та холодильнику у кожній кімнаті, використання у інтер'єрі натуральних матеріалів, цілодобове гаряче та холодне водопостачання [6].

Отже, для подальшого розвитку «зеленого» туризму необхідно:

- запропонувати власникам зелених садиб прийняти участь у програмі добровільної категоризації, які не брали участі або не пройшли її;
- розробити та проводити різноманітні анімаційні заходи, такі як розважальні, спортивні, соціально – культурні та інші види, для того, щоб подовжити термін відпочинку;
- налагодити й імплементувати механізм обміну досвідом у сфері «зеленого» туризму з іншими областями України та країн світу;
- проводити майстер – класи, тренінги, різного роду уроки для власників «зелених» садиб, щоб активізувати їх діяльність;
- активно використовувати Інтернет-ресурс та соціальні мережі, для відображення інформації, яка безпосередньо стосується «зеленого туризму»;
- залучати до розвитку «зеленого» туризму блогерів та представників засобів масової інформації, які будуть публічно відображати певні заходи в даній діяльності, що сприятиме підвищенню іміджу регіону;
- розповсюджувати рекламні проспекти та буклети про дестинації «зеленого» туризму [9].

Тому слід вважати, що «зелений» туризм є стратегічним напрямом розвитку регіонів України в цілому.

Список використаних джерел:

1. Кравчук А. О. Управління розвитком діяльності суб'єктів сільського зеленого туризму / А. О. Кравчук: Дис. канд. екон. наук; 08.00.04. – Чернігів, 2015. – 236 с.
2. Габа М. І. Соціально – економічне значення розвитку туризму в Україні / М. І. Габа // Інтелект ХХІ. - 2013. - № 1-2. - С. 153-160.
3. Добрянська Н. А. Організаційно-економічні засади підвищення ефективності виробництва в м'ясопродуктовому підкомплексі АПК регіону: автореф. дис на здобуття наук. ступеня канд. економ. наук: 08.00. 03 «Економіка та управління національним господарством» / Н. А. Добрянська. - Миколаїв, 2008. – С. 1-2.
4. Добрянська Н. А. Реалії сьогодення та перспективи розвитку туристичного бізнесу Одеської області / Н. А. Добрянська, С. С. Стоянова-Коваль, О. В. Ніколюк // Економіка харчової промисловості. – Одеса, 2018. - Том 10, №1. – С.9-15. DOI: 10.15673/fie.v10i1.861.
5. Крюкова І. О. Сучасний стан та перспективи розвитку сільського зеленого туризму в Одеській області / І. О. Крюкова, А. О. Кравчук // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – № 5. – С. 462-466.
6. Плетос С. В. Зелений сільський туризм в Одеській області: сучасний стан та перспективний напрямок розвитку / С. В. Плетос // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Економічні науки». Вип. 25. Частина 1. – Херсон, 2017. - С. 87-88.
7. Добрянська Н. А. Теоретичні основи управління конкурентоспроможністю підприємства / Н. А. Добрянська, М. О. Варгатюк // Інвестиції: практика та досвід – Київ, 2015. - №20. - С. 84-87.
8. Колмогорова І. В. Формування економічної активності населення сільської місцевості під час кризових явищ в Україні / І. В. Колмогорова, Н. А. Добрянська // Економіка та держава – Київ, 2015. - №10. - С. 21-25.
9. Добрянська Н. А. «Зелений» туризм як стратегічний напрям соціально-економічного розвитку регіонів України / Н. А. Добрянська, В. В. Попович // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2018. – № 3 (37). – С. 20-28 [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журн.: <https://economics.opu.ua/files/archive/2018/No3/20.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.1326369.